

Можеше ли сердаря да очаква, че руситѣ толкова много ще закъснѣятъ съ своето появяване на Дунава?

Очевидно, да! Въ единъ дъжделивъ сезонъ, когато пѣтищата сж наводнени, армиитѣ на Царя трѣбваше да прѣтърпятъ многочисленни мѣнотии при извършването на тѣхния «auf-marsch» и съсрѣдоточаване въ Румжния, толкозъ повече че рускитѣ желѣзни пѣтища сж съ по-широки колеи отъ колкото румжнскитѣ, а това е изисквало прѣтварване на войскитѣ, пѣтующи по желѣзнитѣ пѣтища, обстоятелство, което за една 500000 армия е придружено съ твърдѣ сериозни загуби на врѣме.

Всичко това, обаче, лесно бѣше да се прѣдвиди и дѣятелно трѣбваше да се заемемъ съ подготовката за отблъсването на удара.

Но какво се вършеше въ Шуменъ прѣзъ течението на тѣзи толкова скѣпоцѣнни седмици?

Абдуль-Керимъ и неговия помощникъ, маршалъ Ахмедъ-Еюбъ-паша, произвеждаха учение на двѣтѣ отлични пѣхотни дивизии и на кавалерийската дивизия, състояща отъ шестъ полка и отъ една многочисленна черкезка кавалерия.

Но, това което напълно липсуваше, то бѣше организацията на щаба на армията!

А въ това врѣме бѣше твърдѣ много необходимо, щото щаба на главнокомандующия да се заемеше съ слѣдующитѣ служби:

1. Разузнавателна служба.
2. Етапна служба.
3. Водене операциитѣ на императорската армия и дежурството по нея.
4. Сжщо — за рускитѣ армии.
5. Сжщо — за румжнската армия.